

Zděšení. Údiv. Odsouzení Ladislava Vrabela: Advokát Suchý řekl vše!

- CZ24 News | 8. srpna 2023

ČESKO: Radek Suchý, advokát aktivisty a podnikatele Ladislava Vrabela znovu bije Na poplach. Na případu jeho klienta se podle něj jasně ukazuje, že je v Česku ohrožena svoboda slova. Soud první instance, který Vrabela odsoudil, totiž podle advokáta nevzal v potaz důležité věci.

Zadlužený podnikatel a aktivista Ladislav Vrabel na počátku srpna opět stanul před soudem. Nadále je stíhán pro šíření poplašné zprávy. Na jednom ze svých videí totiž prohlásil, že česká vláda chce od USA nakoupit stíhačky F-35, s nimiž pak může zaútočit na Rusko s pomocí jaderných zbraní.

„Naše vláda chce útočit na Ruskou federaci jadernými hlavicemi ze stíhaček. Jestli vás to nezvedá ze židle, tak už nevím... Sedte na gauči a užijte si posledních pár měsíců života,“ pravil Vrabel na videu uveřejněném na sociálních sítích.

Proruský dezinformátor Vrabel si ze Srbska možná zahrává s šířením poplašné zprávy. "Naše vláda chce útočit na Ruskou federaci jadernými hlavicemi ze stíhaček. Jestli vás to nezvedá ze židle, tak už nevím... Sedte na gauči a užijte si posledních pár měsíců života." 1/2 pic.twitter.com/9f6pzy8vYy

— Vojtěch Gibiš. V bloku (@GibisVB) [November 28, 2022](#)

Nevzal přitom v potaz, že Česká republika žádné jaderné zbraně k dispozici nemá.

Policie poté Vrabela začala stíhat pro šíření poplašné zprávy, kvůli čemuž teď Vrabel stojí i před soudem.

Jeho advokát Radek Suchý má za to, že toto je jasná ukázka ohrožení svobody slova v Česku, protože Vrabel podle něj vyjádřil svůj názor a přitom zcela evidentně sáhl k tak viditelné nadsázce, že by jí mohl uvěřit jen hlupák.

„Výrok, který ani nemá smysl již citovat (novináři se o to už postarali důkladně), však vážně, a ne jako nadsázku v rámci mnohem delšího pořadu, může brát vážně jen úplný trohl. Kdo chce a má tu moc jej však jako nadsázku vnímat nemusí, a pak se nabízí otázka, komu prospívá trestní stíhání verbálního deliktu, navíc zcela nesmyslně označovaného za šíření poplašné zprávy. A jak je vůbec možné, že za takové výroky, které jsou především vyjádřením názoru, může být v naší zemi někdo odsouzen. V mém příspěvku jsem již dříve označil nadměrné stíhání verbálních deliktů jako šíření poplašné zprávy nebo genocidu apod. za alarmující a jako klacek na svobodu slova,“ napsal advokát Suchý na facebooku.

Očekával proto, že soud jeho klienta osvobodí. To se však nestalo. „Já jsem po skončení jednání referoval o jeho průběhu pro novináře především slovy, že: ‚mi to rozum nebere,‘“ připomínal Suchý.

Prvoinstanční soudce Lukáš Svrček se tématu svobody slova také dotkl.

„Svoboda slova není absolutní. Má svou hranici,“ napsal soudce Lukáš Svrček v odůvodnění. „Svoboda slova není absolutní. Má svou hranici,“ napsal soudce v odůvodnění, na což **upozornil Český rozhlas**.

Došlo na odvolání a případ jede dál. Odvolací soud podle Suchého vytkl soudu první instance podle Suchého řadu věcí, které advokát shrnul.

„Odvolací soud přímo uvádí, že v rozhodnutí soudu absentují reakce na některé aspekty obhajoby, nalézací soud dle odvolacího soudu přímo pominul některé podstatné skutečnosti pro své rozhodnutí, a že zdejší soud ani spolehlivě nedovodil při popisu skutku, co zakládá trestní odpovědnost Ladislava Vrabel,“ poznamenal Suchý s tím, že soud by měl posoudit výroky jeho klienta v širším kontextu. „Odvolací soud tak uzavírá, že soud prvního stupně nedostál své povinnosti náležitě PROVÉST A ZHODNOTIT všechny dostupné právně významné důkazy, ani nedostál povinnosti své úvahy důkladně rozvést v odůvodnění napadeného rozsudku. Soud uložil nalézacímu soudu přehrát celý záznam vystoupení Ladislava Vrabel,“ pokračoval.

Soud se podle advokáta měl zbývat např. tím, co stíhačka F-35 svede a co nesvede a tím, zda to jeho klient mohl vědět. Stejně tak se měl zabývat i Vrabelovým dosahem na sociálních sítích, aby zhodnotil, u kolika lidí mohl Vrabel skutečně vyvolat strach z války.

K tomu se vyjádřila státní zástupkyně Katarína Kandová. „Musel vědět, že ta informace je nepravdivá. Zároveň musel vědět, že ho sleduje stovka jeho podporovatelů, která mu věří. Musel si být vědom, že šířením takové informace může vyvolat nebezpečí vážného znepokojení,“ uvedla ve čtvrtek státní zástupkyně Katarína Kandová s tím, že Vrabel jednal úmyslně a s trestněprávními následky musel být srozuměn.

Na její slova **upozornil server Novinky.cz**.

„Na to reagoval soudce zdůvodněním, že Ladislav Vrabel má vliv na spoustu lidí, což dokazuje prý to, že když jim řekne, aby odešli z jednací síně nebo nechodili k soudu, tak jej poslechnou. No to je tedy důkaz. A nadto zdůraznil důkaz dopisem jediné osoby, která napsala na soud, že to v ní strach vyvolalo. V dnešní době aktivního ‚hejtování‘ ze strany organizovaných stranických poskoků, je to tedy opravdu důkaz k zaznamenání do literatury a historie trestního práva,“ rozčílil se Suchý.

Pokud se takto chovají soudy, je to podle advokáta špatně. Zvláště, kdy se z jeho pohledu soud první instance neřídí poznatky odvolacího soudu, když jeho klienta znovu odsoudil.

„Soudce Svrček svým postupem a rozhodnutím nejen projevil despekt k obžalovanému a ke mně. On ale především projevil zcela zjevný despekt k odvolacímu soudu. Nerespektoval jeho doporučení a závěry. Rozhodnutí jsem označil za absurdní, a na tom si trvám. Samozřejmě proti němu opět podám odvolání. Bohužel díky soudcům, jako je dr. Svrček a státním zástupcům, jako je dr. Kandová, mi nepříjde absurdní jen ono rozhodnutí, ale celá naše doba. Ztrácím víru ve spravedlnost, v právní stát i ve zdravý rozum. Jsem ostražitý před vývojem v naší zemi, a zejména stav české justice mne nenechává chladným. Pokud jsou totiž osudy nás všech v rukou nastupující právní generace, reprezentované takovými soudci, jsou mé obavy z dalšího vývoje o to více umocněny,“ uzavřel advokát.

Radek Suchý

8 hod · 🌐

...

Zpátky k procesu s Ladislavem Vrabelem

Ve čtvrtek 3. srpna t.r. se konalo znovu hlavní líčení s mým klientem, Ladislavem Vrabelem, trestně stíhaným pro údajné spáchání přečinu šíření poplašné zprávy. Toho, jak je již všem známo, se měl dopustit při svém pravidelném vysílání na sociálních sítích, kdy se vyjadřoval k nákupu letounů F35 pro českou armádu a s určitou nadsázkou ve svém několika hodinovém pořadu vyjádřil nelibost nad tímto počinem, ze kterého dovedl expresivní výrok o útočení České republiky na Ruskou federaci a riziku opětování útoku Ruské federace na naši zemi. Výrok, který ani nemá smysl již citovat (novináři se o to již postarali důkladně), však vážně, a ne jako nadsázku v rámci mnohem delšího pořadu, může brát vážně jen úplný trohl. Kdo chce a má tu moc, jej však jako nadsázku vnímat nemusí, a pak se nabízí otázka, komu prospívá trestní stíhání verbálního deliktu, navíc zcela nesmyslně označovaného za šíření poplašné zprávy. A jak je vůbec možné, že za takové výroky, které jsou především vyjádřením názoru, může být v naší zemi někdo odsouzen. V mém příspěvku jsem již dříve označil nadměrné stíhání verbálních deliktů jako šíření poplašné zprávy nebo genocidu apod. za alarmující a jako klacek na svobodu slova.

Proti rozsudku jsme podali odvolání a odvolací soud jej shledal důvodným, byť uvedl, že zčásti; nicméně důvodným pro zcela zásadní pochybení soudu první instance ve vyneseném odsuzujícím rozsudku a v řízení, které mu předcházelo, tedy Obvodního soudu pro Prahu 1.

Věc soudí, jak je již známo, mladý soudce, dr. Lukáš Svrček, známý z obdobných kauz naší turbulentní doby.

Upřímně řečeno, měl jsem ze zrušujícího rozhodnutí Městského soudu v Praze radost a s ohledem na zásadní výtky odvolacího soudu, které dle mého názoru naznačují soudu první instance, že lze uznat Ladislava Vrabela jen sotva vinným na základě provedených a nesprávně zhodnocených důkazů, očekával jsem zproštění obžaloby mého klienta, ale přemýšlel jsem o tom, jak se s tím soudce Svrček vypořádá. Vypořádal se tak říkajíc PO SVÉM.

Novináři o proběhlém hlavním líčení informovali stroze a bez podrobnější znalosti argumentů z našeho odvolání a rovněž závěrů odvolacího soudu.

Já jsem po skončení jednání referoval o jeho průběhu pro novináře především slovy, že „mi to rozum nebere“. Myslím ale, že počínání soudce Svrčka nejlépe okomentovala nejmenovaná novinářka na chodbě soudu před vynesením rozsudku slovy: „Ten se s nima tedy nepáře!“ Myšleno zjevně mne a pana Ladislava Vrabela, který nebyl tentokráte přítomen.

Při shrnutí průběhu dosavadního řízení totiž soudce jen okrajově sdělil, v čem spočívají hlavní důvody zrušení rozsudku a zcela rozhodnutí odvolacího soudu bagatelizoval, pokud uvedl, že výtky směřovaly toliko k tomu, aby nalézací soud rozhodnutí jen více precizoval. NENÍ TOMU TAK.

Protože jsem s podobným postupem počítal, v závěrečné řeči jsem i pro uši novinářů zdůraznil skutečné důvody zrušení rozsudku a doporučení odvolacího soudu, kterými by se měl soud první instance řídit.

instance řídit.

A tak je třeba zdůraznit, že o pouhé upřesnění a podrobnější zdůvodnění rozsudku skutečně jen nejde. Odvolací soud vytkl Obvodnímu soudu pro Prahu 1, že nepostupoval v souladu s ust. § 2 odst. 6 trestního řádu při hodnocení všech provedených důkazů, a zvláště pak skutečností z nich vyplývajících. Odvolací soud přímo uvádí, že v rozhodnutí soudu absentují reakce na některé aspekty obhajoby, nalézací soud dle odvolacího soudu přímo pominul některé podstatné skutečnosti pro své rozhodnutí, a že zdejší soud ani spolehlivě nedovodil při popisu skutku, co zakládá trestní odpovědnost Ladislava Vrabely.

Dále odvolací soud uvedl, že skutkové závěry vztahující se především ke skutkové stránce stíhaného jednání, vyzněly v prvním odsuzujícím rozsudku neurčitě a nejasně, na což jsme kladli důraz v našem odvolání. Odvolací soud považoval tak za primární a zásadní pochybení nalézacího soudu, že v popisu skutku, pro který je klient trestně stíhán, ve svém výroku o vině, není ani vyjádřen subjektivní vztah obžalovaného ke skutečnostem, které měly být součástí jakéhosi sdělení a vyjádření názoru klienta na obecně dostupné zprávy o nákupu letadel F35 Českou republikou, o jejich vybavení zbraňovými systémy apod. A jak uvedl odvolací soud, citují: „takto vymezený skutek nevykazuje všechny znaky trestného činu šíření poplašné zprávy, ani žádného jiného trestného činu.“

Odvolací soud rovněž dále uvedl, že citují: „Právní kvalifikace stíhaného činu soudem prvního stupně jako trestného činu šíření poplašné zprávy nemá náležitý podklad v skutkových tvrzeních výroku o vině napadeného rozsudku.“

Nalézací soud v průběhu prvního hlavního líčení před vynesením rozsudku rovněž odmítl při svém rozhodování zohlednit výroky čelních představitelů státu a armády, na které jsme v rámci obhajoby upozorňovali, např. o tom, že jsme ve válce s Ruskou federací apod., nicméně, jak dle mého názoru správně dovodil odvolací soud, ani tento postup nalézacího soudu nebyl správný, neboť jak uvedl odvolací soud, tak „tyto širší okolnosti mají nepochybně svůj význam a bylo na místě se jimi zabývat při posouzení společenské škodlivosti a závažnosti jednání mého klienta.“ Shodně tak dle odvolacího soudu mělo být na místě vzít v potaz vyjádření bezpečnostních expertů a náčelníka generálního štábu, které jsme zde uváděli a navrhli k důkazu, a to v zájmu posouzení celkového vyznění sdělených názorů mého klienta v inkriminovaném úseku jeho vysílání na sociálních sítích, a především k posouzení společenské škodlivosti jednání Ladislava Vrabely ve světle těchto sdělení.

Výtek je mnohem více. Odvolací soud tak uzavírá, že soud prvního stupně nedostál své povinnosti náležitě PROVÉST A ZHODNOTIT všechny dostupné právně významné důkazy, ani nedostál povinnosti své úvahy důkladně rozvést v odůvodnění napadeného rozsudku. Soud uložil nalézacímu soudu přehrát celý záznam vystoupení Ladislava Vrabely.

Očekával jsem s respektem k moci soudní, že soudce Svrček standardně provede, co mu bylo odvolacím soudem vytýkáno a doporučeno. Lepší stylizace rozsudku totiž vady zhojit nedokáže. A usnesení odvolacího soudu mělo být pro soudce jasným signálem, že jak po stránce skutkové, tak po stránce právní, lze jen sotva za dané situace klienta uznat vinným. Alespoň já jsem tak rozhodnutí „četl“.

rozhodnutí „četi“.

Záznam ale přehrán nebyl. Jednání trvalo jednu hodinu a jediným novým důkazem, který byl proveden, byl absurdní dotaz soudu vůči Úřadu vlády a Ministerstvu obrany, zda chce Česká republika zaútočit na Rusko jadernými zbraněmi. Odpověď byla kupodivu, že ne. Musel jsem se začít na místě smát. Opomenou fakt, že pokud bych měl hrát hru dr. Svrčka, tak budu zcela vážně tvrdit, že kdyby to tak mělo být, tak sotva úředníci dotčených úřadů sdělí skutečný záměr NATO v probíhající rusko – ukrajinské válce, ale protože vím, že dr. Svrček položil dotaz záměrně dovedený ad absurdum, tuto hru opustím. Dr. Svrček se totiž provedeným důkazem jen zjevně vysmál nejen mně a obžalovanému Ladislavu Vrabelovi, ale především senátu odvolacího soudu pod vedením JUDr. Petráska, který mu doporučil zabývat se pravdivostí některých skutečností ohledně např. některých zpráv, týkajících se stíhaného výroku, např. vybavenosti bojových letounů F35 apod., do jaké míry jsou informace smyšlené, zda to mohl klient vědět, zda je to jen jeho názor apod. Rovněž se pak měl zabývat neprokázanou skutečností, u kolika osob že to vlastně měl svým výrokem klient vyvolat strach z války. Na to reagoval soudce zdůvodněním, že Ladislav Vrabel má vliv na spoustu lidí, což dokazuje prý to, že když jim řekne, aby odešli z jednací síně nebo nechodili k soudu, tak jej poslechnou. No to je tedy důkaz. A nadto zdůraznil důkaz dopisem jediné osoby, která napsala na soud, že to v ní strach vyvolalo. V dnešní době aktivního „hejtování“ ze strany organizovaných stranických poskoků, je to tedy opravdu důkaz k zaznamenání do literatury a historie trestního práva.

Ladislav Vrabel byl znovu odsouzen. Trest dostal stejný jako při předchozím hlavním líčení. Je to pro nás nepřijatelné, a mělo by to být nepřijatelné pro celou naši odbornou i laickou veřejnost. Rostoucí frekvence trestání a postihování verbálních deliktů, týkajících se zejména politicky citlivých témat dneška, je alarmující skutečností. Je útokem na svobodu slova a projevu, i když i ta má, jak zdůrazňuje dr. Svrček, své limity. Ano, má. Ale zcela individuální. K jejich ochraně bohatě postačí prostředky civilního práva. Ale my jsme se dostali do doby, kdy prodloužená ruka státní moci trestá všechny ty, kteří nesouhlasí s oficiální politikou vlády a Evropské unie. Trestá ty, kteří s vírou v demokratické principy a právní stát, veřejně říkají, co se jim nelíbí na té či oné politice, na těch či oněch prosazovaných a protěžovaných nesmyslech, anebo i na systému jako takovém. Ale na tom přeci není nic špatného a nezákonného. Nejhorší na tom všem je, že tak činí orgány činné v trestním řízení za potlesku nejvyšších vládních představitelů.

Soudce Svrček svým postupem a rozhodnutím nejen projevil despekt k obžalovanému a ke mně. On ale především projevil zcela zjevný despekt k odvolacímu soudu. Nerespektoval jeho doporučení a závěry.

Rozhodnutí jsem označil za absurdní, a na tom si trvám. Samozřejmě proti němu opět podám odvolání. Bohužel díky soudcům, jako je dr. Svrček a státním zástupcům, jako je dr. Kandová, mi nepřijde absurdní jen ono rozhodnutí, ale celá naše doba. Ztrácím víru ve spravedlnost, v právní stát i ve zdravý rozum. Jsem ostražitý před vývojem v naší zemi, a zejména stav české justice mne nenechává chladným. Pokud jsou totiž osudy nás všech v rukou nastupující právní generace, reprezentované takovými soudci, jsou mé obavy z dalšího vývoje o to více umocněny.

[ZDROJ](#)